

اولین کنفرانس ملی پژوهش‌های کاربردی در فرایندهای تعلیم و تربیت

چیستی و چرایی و چگونگی آموزش کارکنان در سازمان های آموزشی

سمیه خداپرست^۱، محمود صباحی زاده^۲

دانشجوی دکتری تخصصی مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرعباس

mehotny@yahoo.com

استادیار دانشگاه آزاد اسلامی گروه علوم تربیتی، بندرعباس، هرمزگان ایمیل

mahmoudsabahi@yahoo.com

چکیده

در دنیای در حال تغییر کنونی ضرورت آموزش در سازمان ها و نهادها به دلایل فراوان پذیرفته شده است. تغییرات سریع و عمیق علمی سبب شده است که هر از چند گاهی مطالب و نظریه های جدیدی وارد میدان زندگی شود که برای ارائه حیات به ناچار باید علوم و معارف جدید را آموخت و برخی از نظریه های قدیمی را که کارایی ندارند، کنار گذاشت. هرچه دانش و مهارت های کارکنان با نیازهای جامعه و پیشرفت های علمی، تغییرات فن آوری هماهنگی و انطباق بیشتری داشته باشد درجه اطمینان از موفقیت فرد و سازمان بالاتر می رود. در نتیجه کارکنان آموزش دیده نسبت به کارکنان آموزش ندیده به تغییرات سازمانی و همچنین تغییرات جامعه آگاهانه تر واکنش نشان می دهند و از آن جا که حیات و ادامه زندگی سازمان تا حدود زیادی به دانش و مهارت کارکنان آن بستگی دارد، افراد ماهرتر و آموزش دیده تر نقش مؤثرتری در کارآمدی و بهره وری سازمانی خواهند داشت. در این پژوهش که با هدف تبیین مفهوم آموزش، انواع آموزش در سازمان، مراحل آموزش کارکنان (آموزش ضمن خدمت)، مدل های علمی آموزش، مراحل مختلف فرآیند آموزش (نیازسنجی و الگوهای آن)، ارزشیابی، اثربخشی آموزشی کارکنان (روش های سنتی و نوین آموزش کارکنان) از روش مروری/تحلیلی انجام شده است. نتایج نشان داد آموزش، نیروی انسانی را برای رسیدن به اهداف و مأموریت های سازمان تقویت می نماید. آموزش در افزایش مهارت های شغلی نیروی انسانی اعم از مدیران و کارکنان مؤثر است. همچنین این آموزشها حیطه دانش و معلومات مربوط به وظیفه کارکنان را گسترش می بخشد و بر مهارت های شغلی آنان می افزاید.

واژگان کلیدی: آموزش کارکنان، آموزش ضمن خدمت، نیازسنجی آموزشی، ارزشیابی و اثربخشی آموزشی.

مقدمه

در سالیان نه چندان دور، تفکر اصلی بر این بود که یادگیری، کار و زندگی از هم منفک و جدا هستند. به همین دلیل، آموزش هنگامی بهینه و در خور محسوب می شد که قبل از آغاز فعالیت کاری به افراد داده می شد. در این نظریه، آدمی زمانی را برای آموزش صرف می کند و سپس به سمت کار و زندگی حرکت می نمود و دیگر برای -آموزش زمانی نداشت. در حال حاضر این تفکر در جامعه جهانی و در عرصه های مختلف جایگاهی ندارد و آموزش جز جدا نشدنی وجود آدمی گردیده است. آموزش کارکنان، اقدامی راهبردی است که در سطح فردی باعث ارتقای کیفیت شغلی و در سطح سازمانی عامل تعالی و توسعه ی سازمان و در سطح ملی موجب افزایش بهره وری می شود. بنابراین آموزش زیر بنایی ترین اقدامی است که تحول را در سازمانها پایه ریزی می نماید. هر سازمانی به افراد آموزش دیده و متخصص که یکی از مؤثرترین عوامل در توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی هر کشور به شمار میرود نیاز دارد تا مأموریت خود را به انجام برساند. اگر تواناییهای کارکنان موجود سازمان پاسخگوی این نیاز باشد